

JEG ER IKKE SADIST —

Til stor beroligelse har »Forbifarten« modtaget dette brev fra filminstruktøren Carl Th Dreyer:

Mangfoldige er allerede de myter, som beretter om, hvilke midler jeg som instruktør benytter mig af for at faa de skuespillere, der medvirker i mine film, til at spille, som jeg ønsker. Der nævnes tortur, pinsler

og anden legemlig og sjælelig mishandling. —

Skuespillerne prikkes med naale, stikkes med knive, knibes med tænger og udsættes for psykisk chockvirkning af den grusomste og mest oprørende art, saa de om aftenen forlader studierne som le-

Dreyer

gemlige og psykiske vrage.

Jeg har for længe siden affundet mig hermed uden at tage til orde, fordi jeg vidste, der altid vilde være skuespillere nok, der havde samarbejdet med mig og kunde bevidne det modsatte.

Naar imidlertid nu »Information« i sit numer af 23. juli meddeler, at jeg røber den samme sadistiske adfærd overfor skuespillere, som viser mig den interesse at ringe mig op og tilbyde deres medvirken, saa maa jeg have lov til at gøre indsigelse. Bladet skriver, at en skuespiller skulde have ringet mig op og nævnt, at han havde spillet med i »Ordet« paa

Betty Nansen Teatret, og at jeg kynisk skulde have svaret: »Jeg husker Dem udmærket. De var den ringeste i hele ensemblet!«

Det vilde være dejligt, hvis Deres medarbejder, som naturligvis har troet paa, at meddelelsen var sandfærdig, vilde opfordre den paagældende skuespiller til offentligt at vedstaa sit udsagn. Maaske vilde de andre mytemagere blive smittet af hans mod og ogsaa komme ud af busken.